

سکوت اروپا در برابر جنایات جمهوری اسلامی

۲۵۸۵

واکنش کشورهای اروپایی به رویدادهای ایران، پرسشی است که وجدان انسانی امروز نمیتواند از کنار آن بیتفاوت بگذرد. بیگمان هر کشوری پیش از هر چیز به منافع ملی خود میاندیشد. اما این نگاه نیز مرزی دارد؛ مرزی که از آنجا آغاز میشود که ارزشهای انسانی، آزادی و کرامت بشر قربانی مصلحت جویی سیاسی می گردند.

در ۴۸ سال گذشته، بسیاری از دولت‌های اروپایی بارها راه سازش با جمهوری اسلامی را برگزیده‌اند. چشم پوشی بر سرکوب مردم ایران، اعدام‌های گسترده، زندان، شکنجه و نقض آشکار حقوق بشر، زخمی بر وجدان انسان معاصر است. این سکوت تنها در سطح دولت‌ها باقی نمانده، بلکه بر بخشی از رسانه‌های اروپایی نیز سایه افکنده است.

همانگونه که شاهزاده رضا پهلوی یادآور شد، در نشست ۲۳ آوریل در برلین، از میان حدود ۱۵۰ روزنامه نگاری که با او گفتگو کردند، حتی یک نفر درباره هزاران کشته در اعتراضات ایران یا اعدام‌های روزانه پرسشی مطرح نکرد. این سکوت، تنها یک غفلت رسانه‌ای نیست؛ بلکه نشانه‌ای نگران کننده از عادی سازی خشونت حکومتی علیه مردم ایران است.

در سراسر اروپا "بجز بلاروس" مجازات اعدام لغو شده است، زیرا جامعه اروپایی آن را مغایر با کرامت انسانی میدانند. اما چرا همین اصل انسانی در برابر اعدام‌های جمهوری اسلامی با همان حساسیت دنبال نمیشود؟ چرا ارزش جان شهروند ایرانی نادیده گرفته میشود؟

مردم ایران تنها نیستند؛ اما برای شنیده شدن صدایشان، جهان آزاد باید از مرز مصلحت عبور کند و در کنار حقیقت و انسانیت بایستد.

جنایت و مردم کشی، «امر داخلی» هیچ کشوری نیست. آنجا که جان انسان‌ها گرفته میشود، آزادی سرکوب میشود و کرامت بشر پایمال میگردد، مسئولیت اخلاقی جامعه جهانی آغاز میشود.

* سکوت در برابر جنایت، بیطرفی نیست؛

* چشم بستن بر حقیقت، دیپلماسی نیست؛

* و سازش با سرکوبگران، نشانه خرد سیاسی نیست.

* سکوت در برابر جنایت، شرکت در جنایت است.

سازمانهای هموند جبهه هماهنگ مبارزان ایران:

انجمن ایران در دالاس، انجمن ایرانی برای صلح و آزادی و عدالت، انجمن زنان پارسی در سوئد، انجمن فرهنگ ایران زمین، بنیاد اروپایی زرتشت شناسی، تشکیلات لوس آنجلس-ایران، پشتیبانان جنبش دموکراسی، پیمان برای دموکراسی، جمعیت آزادیخواهان ایرانی در فرانسه، جمعیت خرد پیشگان ریشه ای، جنبش حمایت از مبارزات ملت ایران، جنبش زنان ایران، حزب ایران نوین (سیاتل)، حزب دموکرات مردم ایران، رادیو آزادگان، سازمان ایران پاد، سازمان پان ایرانیست، سازمان رهایی ایران، سازمان جوانان هوادار مشروطه پادشاهی، سازمان حقوق بشر برای آزادی زندانیان سیاسی، سازمان سرباز، سازمان سکولارهای دموکرات ایران، سازمان مشروطه خواهان ایران پادشاهی، سازمان مشروطه خواهان بلوچ، سازمان نگهبانان ایران جاوید، سازمان نظم نوین ایرانیان، سازمان نهال، سازمان همبستگی زنان ایران، شورای اتحاد و همبستگی نیویورک، کانون اروپایی برای آموزش جهان بینی زرتشت، کانون خرد، کنگره همبستگی ایرانیان، نگهبانان یکپارچگی ایران.

European Silence Toward Islamic Regime's Atrocities

2026

The reaction of European countries to the events in Iran is a question that the conscience of humanity today cannot ignore.

Undoubtedly, every country seeks first and foremost to protect its own national interests. Yet even this way of thinking has its limits and that limit begins where human values, freedom, and human dignity are sacrificed for political expediency.

Over the past 48 years, many European governments have repeatedly chosen the path of accommodation with the Islamic Republic. Turning a blind eye to the oppression of the Iranian people, mass executions, imprisonment, torture, and blatant human rights violations is a wound on the conscience of modern humanity. This silence has not remained limited to governments alone; it has also cast a shadow over parts of the European media.

As Prince Reza Pahlavi pointed out, during the April 23 meeting in Berlin, among nearly 150 journalists who interviewed him, not a single person raised a question about the thousands killed during protests in Iran or the daily executions taking place there. This silence is not merely a media oversight; it is a troubling sign of the normalization of state violence against the Iranian people.

Across Europe (with the exception of Belarus) the death penalty has been abolished because European societies regard it as incompatible with human dignity. Why, then, is this same human principle not defended with equal determination when it comes to the executions carried out by the Islamic Republic? Why is the value of Iranian lives ignored?

The people of Iran are not alone. But for their voices to be heard, the free world must move beyond political expediency and stand on the side of truth and humanity.

Crimes and mass killings are not the "internal affairs" of any country. Wherever human lives are taken, freedom is suppressed, and human dignity is trampled upon, the moral responsibility of the international community begins.

- Silence in the face of crime is not neutrality;
- Closing one's eyes to the truth is not diplomacy;
- And compromising with oppressors is not a sign of political wisdom.
- Silence in the face of crime is complicity in crime

The Iranian Democracy Front is a coalition of freedom-loving political organizations committed to promoting democracy and human rights.

Europäisches Schweigen zu den Gräueltaten des Islamisches Regime

2026

Die Reaktion der europäischen Länder auf die Ereignisse im Iran ist eine Frage, der das menschliche Gewissen unserer Zeit nicht gleichgültig gegenüberstehen kann.

Zweifellos denkt jedes Land in erster Linie an seine eigenen nationalen Interessen. Doch auch dieses Denken hat Grenzen – und diese Grenze beginnt dort, wo menschliche Werte, Freiheit und die Würde des Menschen politischen Zweckmäßigkeiten geopfert werden.

In den vergangenen 48 Jahren haben viele europäische Regierungen wiederholt den Weg des Entgegenkommens gegenüber der Islamischen Republik gewählt. Das Wegsehen bei der Unterdrückung des iranischen Volkes, bei Massenhinrichtungen, Gefängnissen, Folter und offensichtlichen Menschenrechtsverletzungen ist eine Wunde im Gewissen der heuti-gen Menschheit. Dieses Schweigen blieb nicht nur auf der Ebene der Regierungen bestehen, sondern hat auch Teile der europäischen Medien überschattet.

Wie Prinz Reza Pahlavi erinnerte, stellte bei dem Treffen am 23. April in Berlin unter etwa 150 Journalisten, die ihn interviewten, nicht eine einzige Person eine Frage über die Tausenden Toten der Proteste im Iran oder die täglichen Hinrichtungen. Dieses Schweigen ist nicht nur ein mediales Versäumnis, sondern ein besorgniserregendes Zeichen für die Normalisierung staatlicher Gewalt gegen das iranische Volk.

In ganz Europa (mit Ausnahme von Belarus) wurde die Todesstrafe abgeschafft, weil die europäische Gesellschaft sie als unvereinbar mit der Menschenwürde betrachtet. Warum aber wird dasselbe menschliche Prinzip gegenüber den Hinrichtungen der Islamischen Republik nicht mit derselben Sensibilität verfolgt? Warum wird der Wert des Lebens ira-nischer Bürger ignoriert?

Das iranische Volk steht nicht allein. Doch damit seine Stimme gehört wird, muss die freie Welt die Grenze politischer Zweckmäßigkeit überschreiten und an der Seite von Wahrheit und Menschlichkeit stehen.

Verbrechen und Völkermord sind keine „inneren Angelegenheiten“ irgendeines Landes. Dort, wo Menschenleben genommen, Freiheit unterdrückt und die Würde des Menschen mit Füßen getreten werden, beginnt die moralische Verantwortung der internationalen Ge-meinschaft.

- Schweigen gegenüber Verbrechen ist keine Neutralität;
- Die Augen vor der Wahrheit zu verschließen ist keine Diplomatie;
- Und Kompromisse mit Unterdrückern sind kein Zeichen politischer Weisheit.
- Schweigen gegenüber Verbrechen bedeutet Mitschuld am Verbrechen

The Iranian Democracy Front is a coalition of freedom-loving political organizations committed to promoting democracy and human rights.

La Silence Européen Vis a Vis Les Atrocités Du Régime Islamique

2026

La réaction des pays européens face aux événements en Iran est une question à laquelle la conscience humaine de notre époque ne peut rester indifférente.

Il est évident que chaque pays pense avant tout à ses propres intérêts nationaux. Mais cette logique a aussi ses limites et cette limite commence là où les valeurs humaines, la liberté et la dignité humaine sont sacrifiées aux calculs politiques.

Au cours des 48 dernières années, de nombreux gouvernements européens ont, à plusieurs reprises, choisi la voie de la complaisance envers la République islamique. Fermer les yeux sur la répression du peuple iranien, les exécutions massives, les emprisonnements, la torture et les violations flagrantes des droits humains constitue une blessure infligée à la conscience de l'humanité contemporaine. Ce silence ne s'est pas limité aux gouvernements ; il a également jeté une ombre sur une partie des médias européens.

Comme l'a rappelé le prince Reza Pahlavi, lors de la rencontre du 23 avril à Berlin, parmi les quelque 150 journalistes qui l'ont interviewé, pas une seule personne n'a posé de question sur les milliers de morts lors des manifestations en Iran ou sur les exécutions quotidiennes. Ce silence n'est pas seulement une défaillance médiatique ; il est le signe inquiétant d'une banalisation de la violence d'État contre le peuple iranien.

Dans toute l'Europe — à l'exception du Belarus — la peine de mort a été abolie, car les sociétés européennes la considèrent incompatible avec la dignité humaine. Pourquoi, alors, ce même principe humain n'est-il pas défendu avec la même sensibilité face aux exécutions pratiquées par la République islamique ? Pourquoi la valeur de la vie des citoyens iraniens est-elle ignorée ?

Le peuple iranien n'est pas seul. Mais pour que sa voix soit entendue, le monde libre doit dépasser les calculs politiques et se tenir aux côtés de la vérité et de l'humanité.

Les crimes et les massacres ne sont pas des « affaires intérieures » d'un pays. Là où des vies humaines sont prises, où la liberté est réprimée et où la dignité humaine est piétinée, la responsabilité morale de la communauté internationale commence.

- Le silence face au crime n'est pas de la neutralité ;
- Fermer les yeux sur la vérité n'est pas de la diplomatie ;
- Et composer avec les oppresseurs n'est pas un signe de sagesse politique.
- Le silence face au crime est une complicité dans le crime

The Iranian Democracy Front is a coalition of freedom-loving political organizations committed to promoting democracy and human rights.